Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори разширен състав)

5 февруари 2025 година*

„Институционално право — Частично неизпълнение на определение на Съда, с което се разпорежда временна мярка в рамките на производство за установяване на неизпълнение на задължения от държава — Периодична имуществена санкция — Събиране на вземания чрез прихващане — Член 101, параграф 1 и член 102 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 — Компетентност на Общия съд“

По дела T-830/22 и T-156/23,

Република Полша, представлявана от B. Majczyna и S. Żyrek,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, представлявана от O. Verheecke, J. Estrada de Solà и K. Herrmann,

ответник,

ОБЩИЯТ СЪД (втори разширен състав),

състоящ се от: A. Marcoulli, председател, J. Schwarcz, V. Tomljenović, W. Valasidis (докладчик) и L. Spangsberg Grønfeldt, съдии,

секретар: M. Zwozdziak-Carbonne, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството, по-специално по дело T-156/23:

– възражението за липса на компетентност, повдигнато от Комисията с молба, подадена в секретариата на Общия съд на 8 юни 2023 г.,

– становището на Република Полша по възражението за липса на компетентност, подадено в секретариата на Общия съд на 24 юли 2023 г.,

– определението от 25 октомври 2023 г. за разглеждане на възражението за липса на компетентност едновременно с делото по същество,

предвид изложеното в съдебното заседание от 3 юли 2024 г.,

* Език на производството: полски.

постанови настоящото

Решение

1 С жалбите си на основание член 263 ДФЕС Република Полша иска отмяна на решенията на Европейската комисия от 12 октомври и 23 ноември 2022 г. по дело T-830/22 и от 13 януари 2023 г. по дело T-156/23 за събиране чрез прихващане на сумите, дължими от тази държава като дневна имуществена санкция, наложена от заместник-председателя на Съда с определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878) за периодите между 15 юли и 29 август 2022 г., от една страна, и 30 август и 28 октомври 2022 г., от друга страна (наричани по-нататък заедно „обжалваните решения“).

Обстоятелствата по спора

2 Като счита, че с приемането на Ustawa o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Закон за изменение на Закона за устройството на общите съдилища, на Закона за Върховния съд и на някои други закони) от 20 декември 2019 г. (Dz. U. от 2020 г., позиция 190) Република Полша не е изпълнила задълженията си съгласно правото на Европейския съюз, на 1 април 2021 г. Комисията предявява пред Съда иск за установяване на неизпълнение на задължения по член 258, втора алинея ДФЕС, заведен под номер C-204/21.

3 Успоредно с това Комисията подава молба за постановяване на временни мерки на основание член 279 ДФЕС.

4 С определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593), заместник-председателят на Съда уважава това искане, като разпорежда на Република Полша до обявяването на съдебното решение, с което ще се сложи край на производството по дело C-204/21, да спре както прилагането на някои национални разпоредби, въведени със Закона за изменение на Закона за устройството на общите съдилища, на Закона за Върховния съд и на някои други закони, така и последиците от решенията на Izba Dyscyplinarna (дисциплинарна колегия) на Sąd Najwyższy (Върховен съд, Полша), с които се разрешава образуването на наказателно производство срещу съдия или арестуването му. Заместник-председателят на Съда разпорежда на Република Полша също така най-късно до един месец, след като бъде връчено определението от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593), да уведоми Комисията за всички мерки, които е приела, за да се съобрази изцяло с това определение.

5 С молба, подадена в секретариата на Съда на 16 август 2021 г., Република Полша иска определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593), да бъде отменено. Искането е отхвърлено с определение от 6 октомври 2021 г., Полша/Комисия (C-204/21 R, EU:C:2021:834).

6 Тъй като счита, че Република Полша не е приела всички мерки, наложени с определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593), на 7 септември 2021 г. Комисията подава нова молба за постановяване на временни мерки, с която иска Република Полша да бъде осъдена да заплаща дневна имуществена санкция.

7 С определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878), заместник-председателят на Съда налага на Република Полша периодична имуществена санкция в размер на 1 000 000 евро на ден, платими на Комисията, считано от датата на връчване на Република Полша на това определение до датата на изпълнение от тази държава членка на задълженията, произтичащи от определение на заместник-председателя на Съда от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593), или при липса на такова изпълнение — до датата на обявяването на съдебното решение, с което ще се сложи край на производството по дело C-204/21.

8 Поради липсата на информация, която да удостовери, че полските органи са изпълнили всички задължения, произтичащи от определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593), Комисията започва да начислява вземане в размер на 1 000 000 евро на ден, считано от 3 ноември 2021 г., датата, на която е връчено определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878).

9 С писмо от 15 юни 2022 г. Република Полша информира Комисията, че приемането на Ustawa o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Закон за изменение на Закона за Върховния съд и на някои други закони) от 9 юни 2022 г. (Dz. U., позиция 1259, наричан по-нататък „Законът от 9 юни 2022 г.“) е позволило изпълнение на мерките, наложени с определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593), и че в резултат на това Комисията вече не може от датата на влизане в сила на посочения закон, а именно 15 юли 2022 г., да изисква плащането на дневните имуществени санкции, наложени с определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878).

10 С писмо от 20 юли 2022 г. Комисията приема, че въпреки постигнатия напредък по някои конкретни въпроси Република Полша не е изпълнила изцяло задълженията си, произтичащи от определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593).

Производство за плащане на вземането за дневните имуществени санкции, дължими за периода от 15 юли до 29 август 2022 г., съответстващо на задължението, оспорено от Република Полша по дело T-830/22

11 С писма от 27 юли и 29 август 2022 г. Комисията иска от Република Полша да плати различните суми по наложените от Съда дневни имуществени санкции, и я уведомява, че при неплащане ще пристъпи към събирането им чрез прихващане съгласно член 101, параграф 1 и член 102 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Финансовият регламент“).

12 След това Комисията отправя покана до Република Полша да плати посочените суми заедно с лихви за забава.

13 С решенията от 12 октомври и 23 ноември 2022 г. Комисията уведомява Република Полша, че възнамерява да прихване общото ѝ задължение от 63 210 000 евро с различни вземания, които тази държава има към Съюза.

Производство за плащане на вземането за дневни периодични имуществени санкции, дължими за периода от 30 август до 28 октомври 2022 г., съответстващо на задължението, оспорено от Република Полша по дело T-156/23

14 С писма от 30 септември и 28 октомври 2022 г. Комисията иска от Република Полша да плати различните суми по наложените от Съда дневни имуществени санкции.

15 След това Комисията отправя покана до Република Полша да плати посочените суми заедно с лихви за забава.

16 С решение от 13 януари 2023 г. Комисията уведомява Република Полша, че възнамерява да прихване задължението ѝ, чийто общ размер е 60 270 027,40 евро, с вземане, което тази държава има към Съюза по линия на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ).

Факти, настъпили след подаването на жалбите

17 Тъй като счита, че влизането в сила на Закона от 9 юни 2022 г. представлява промяна на обстоятелствата, на 10 март 2023 г., Република Полша иска от Съда да отмени, или при условията на евентуалност, да измени определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878), на основание член 163 от Процедурния правилник на Съда.

18 С определение от 21 април 2023 г., Комисия/Полша (Независимост и личен живот на съдиите) (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334), размерът на периодичната имуществена санкция, наложена с определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878), е намален на 500 000 евро на ден, считано от датата на подписването на посоченото определение.

19 С решение от 5 юни 2023 г., Комисия/Полша (Независимост и личен живот на съдиите) (C-204/21, EU:C:2023:442), Съдът уважава иска, предявен от Комисията на основание член 258 ДФЕС, и установява, че Република Полша не е изпълнила задълженията си.

Искания на страните

20 Република Полша моли Общия съд:

– да отмени обжалваните решения,

– при условията на евентуалност и в съответствие с определение от 21 април 2023 г., Комисия/Полша (Независимост и личен живот на съдиите) (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334), да отмени частично обжалваните решения, доколкото се отнасят до 50 % от прихванатите вземания,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

21 По същество Комисията моли Общия съд:

– да отхвърли жалбите като подадени пред съд, който не е компетентен да се произнесе по тях,

– при условията на евентуалност да отхвърли жалбите като неоснователни,

– да осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

От правна страна

22 След изслушване на страните в съдебното заседание по този въпрос Общият съд съединява настоящите дела за целите на съдебното решение в съответствие с член 68, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд.

Относно компетентността на Общия съд

23 Според Комисията Общият съд не е компетентен да разгледа настоящите жалби. Тя поддържа, че макар да са за отмяна на решения на Комисията за прихващане, жалбите не се отнасят до формалните условия за прихващане на суми, предвидени в член 101, параграф 1 и в член 102 от Финансовия регламент, и че всъщност целта им е Общият съд да определи дали след влизането в сила на Закона от 9 юни 2022 г. е продължило да възниква задължение, произтичащо от дневната имуществена санкция в размер на 1 000 000 евро, наложена с определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878).

24 Комисията изтъква, че разглеждането на жалбите би означавало Общият съд да прецени дали посредством Закона от 9 юни 2022 г. Република Полша е изпълнила временните мерки, наложени ѝ с определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593), в рамките на производство по иск за установяване на неизпълнение на задължения на основание член 258 ДФЕС. Според Комисията обаче от разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС следва, че всяка преценка дали са изпълнени временните мерки е от изключителната компетентност на съдията по обезпечителното производство. В съдебното заседание в отговор на въпрос на Общия съд Комисията поддържа, че в настоящия случай се прилага по аналогия дерогацията от компетентност, приложима по отношение на искове, свързани с неизпълнение на решение на Съда, постановено на основание член 260, параграф 2 ДФЕС.

25 Република Полша оспорва доводите на Комисията.

26 В това отношение следва да се припомни, че правомощията на Общия съд са изброени в член 256 ДФЕС, уточнен в член 51 от Статута на Съда на Европейския съюз. От член 256, параграф 1, първа алинея ДФЕС следва, че Общият съд е компетентен да разглежда и да се произнася като първа инстанция по исковете, посочени по-специално в член 263 ДФЕС, с изключение на тези, които в Статута са изрично запазени за Съда.

27 Освен това, съгласно член 51, буква в) от Статута на Съда на Европейския съюз чрез дерогация от правилото по член 256, параграф 1 ДФЕС, Съдът запазва компетентността да разглежда жалбите за отмяна, посочени в член 263 ДФЕС, които са предявени от държава

членка срещу акт на Комисията, отнасящ се до неизпълнение на постановено от Съда решение по член 260, параграф 2, втора алинея или член 260, параграф 3, втора алинея ДФЕС.

28 В случая следва да се констатира, че Република Полша иска отмяна на решенията, с които Комисията е прихванала сумите, дължими от тази държава членка като периодични имуществени санкции, наложени от съдията, разглеждащ в Съда обезпечително производство в рамките на компетентността, която черпи от член 279 ДФЕС. Следователно периодичните имуществени санкции са наложени в рамките на обезпечително производство, което е акцесорно спрямо иска за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 258 ДФЕС.

29 Настоящите жалби, подадени на основание член 263 ДФЕС, са от компетентността на Общия съд, тъй като в случая не се прилагат дерогациите, предвидени в член 256 ДФЕС, уточнен в член 51 от Статута на Съда на Европейския съюз.

30 По-конкретно, противно на поддържаното от Комисията в съдебното заседание, дерогацията относно жалбите, с които се иска отмяна на акт на Комисията, отнасящ се до неизпълнение на постановено от Съда решение по член 260, параграф 2, втора алинея ДФЕС, не е приложима по аналогия в настоящия случай. Всъщност като дерогация от общия принцип на компетентност на Общия съд по член 256, параграф 1 ДФЕС, член 51, буква в) от Статута на Съда на Европейския съюз трябва да се тълкува стриктно.

31 Ето защо повдигнатото от Комисията възражение за липса на компетентност е неоснователно и трябва да бъде отхвърлено.

По същество

По главното искане за отмяна на обжалваните решения в тяхната цялост

32 В подкрепа на искането си за пълна отмяна на обжалваните решения Република Полша изтъква едно-единствено основание — нарушение на членове 101 и 102 във връзка с член 98 от Финансовия регламент, тъй като Комисията приложила процедура за събиране чрез прихващане, въпреки че задължението на Република Полша не е съществувало.

33 За да докаже, че не е изпълнено едно от условията за прилагане на прихващане, а именно, наличието на задължение, Република Полша изтъква две групи доводи.

34 На първо място, Република Полша се позовава на решение на Trybunał Konstytucyjny (Конституционен съд, Полша) по дело P 7/20, в което този съд постановява, че като е приел на основание член 279 ДФЕС временни мерки относно организацията и компетентността на полските съдилища, както и относно производствата пред тях, с което е наложил задължения на Република Полша, Съдът се е произнесъл ultra vires. Поради това такива мерки не били обхванати от прогласените в член 91, параграфи 1—3 от Конституцията на Република Полша принципи на предимство и на пряка приложимост на правото на Съюза.

35 Република Полша изтъква по същество, че с оглед на решение на Trybunał Konstytucyjny (Конституционен съд) по дело P 7/20, определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593), противоречи на полския конституционен ред. Следователно

Република Полша не била длъжна да изпълни наложените ѝ с това определение временни мерки. Според нея тълкуването, че конституционните съдилища на държавите членки са компетентни да упражняват контрол върху актовете ultra vires на Съюза, включително решенията на Съда, било възприето в практиката на конституционните съдилища на редица държави членки.

36 В това отношение е достатъчно да се припомни, че националните разпоредби относно организацията на правораздаването в държавите членки могат да бъдат предмет на контрол от гледна точка на член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС в контекста на иск за установяване на неизпълнение на задължения, а следователно и на временни мерки, които са насочени по-специално към спиране на прилагането на посочените разпоредби и са постановени от Съда на основание член 279 ДФЕС в същия този контекст (определение от 14 юли 2021 г. Комисия/Полша, C-204/21 R, EU:C:2021:593, т. 54). Както заместник-председателят на Съда вече е отбелязал в точка 23 от определение от 6 октомври 2021 г., Полша/Комисия (C-204/21 R, EU:C:2021:834), обстоятелството, че национален конституционен съд обявява, че подобни временни мерки противоречат на конституционния ред на съответната държава членка, по никакъв начин не променя това съображение.

37 От гореизложеното следва, че решение на Trybunał Konstytucyjny (Конституционен съд) по дело P 7/20 не може да постави под въпрос съображенията, съдържащи се в определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593), нито следователно действителността на спорните вземания.

38 На второ място, Република Полша твърди, че поради влизането в сила на 15 юли 2022 г. на Закона от 9 юни 2022 г. националните разпоредби, посочени в определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593), са престанали да се прилагат и че следователно начисляването от Комисията на дневните имуществени санкции за периодите след 15 юли 2022 г. не намира основание в определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878).

39 Следва да се констатира, че с тези доводи Република Полша по същество поддържа, че приемането на Закона от 9 юни 2022 г. е достатъчно, за да се гарантира изпълнението на всички временни мерки, посочени в определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593).

40 Този въпрос обаче вече е разгледан от съдията по обезпечителното производство в определение от 21 април 2023 г., Комисия/Полша (Независимост и личен живот на съдиите) (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334). По-конкретно заместник-председателят на Съда приема, че мерките, въведени от Република Полша след подписването на определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878), могат да гарантират в значителна степен изпълнението на временните мерки, предвидени в определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593). Така той стига до извода, че въпреки приемането на Закона от 9 юни 2022 г. Република Полша не се е съобразила напълно със задълженията, произтичащи от това определение.

41 Следователно в светлината на определение от 21 април 2023 г., Комисия/Полша (Независимост и личен живот на съдиите) (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334), доводите на Република Полша, изведени от Закона от 9 юни 2022 г., трябва да се отхвърлят.

42 От това произтича, че при разглеждането на главните доводи на Република Полша за отмяна на обжалваните решения в тяхната цялост не се установява никакво нарушение от страна на Комисията на членове 101 и 102 във връзка с член 98 от Финансовия регламент.

43 Следователно искането за отмяна на обжалваните решения в тяхната цялост трябва да се отхвърли.

По изложеното при условията на евентуалност искане за частична отмяна на обжалваните решения

44 При условията на евентуалност, след определение от 21 април 2023 г., Комисия/Полша (Независимост и личен живот на съдиите) (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334), Република Полша иска от Общия съд да отмени обжалваните решения, доколкото се отнасят до 50 % от прихванатите вземания. Както потвърждава Република Полша в съдебното заседание в отговор на поставен от Общия съд въпрос, това искане трябва да се разбира като искане за частична отмяна на обжалваните решения.

45 Република Полша изтъква две основания, първото от които е нарушение на член 279 ДФЕС и на принципите на пропорционалност, на равенство пред закона и на ефективна съдебна защита, а второто е нарушение на членове 101 и 102 във връзка с член 98 от Финансовия регламент, доколкото Комисията е приложила процедура за събиране чрез прихващане, при положение че въведените от Република Полша мерки до голяма степен осигурявали изпълнението на временните мерки, наложени с определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593). Предвид припокриването между двете основания те следва да се разгледат заедно.

46 Република Полша припомня, че с определение от 21 април 2023 г., Комисия/Полша (Независимост и личен живот на съдиите) (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334), размерът на периодичната имуществена санкция, наложена с определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878), е намален на 500 000 евро на ден, считано от датата на подписването на посоченото определение, а именно 21 април 2023 г. Тя поддържа, че обстоятелствата, довели до констатацията за изпълнение в значителна степен на временните мерки, посочени в определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593), и обосновали намаляването наполовина на размера на тази дневна имуществена санкция, са съществували преди определение от 21 април 2023 г., Комисия/Полша (Независимост и личен живот на съдиите) (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334). Ето защо според Република Полша изпълнението на периодичната имуществена санкция в пълния ѝ размер за периода от 15 юли 2022 г. до 28 октомври 2022 г. противоречи на принципа на пропорционалност и на целта на временните мерки, а именно да се гарантира изпълнението на определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593), както и ефективността на бъдещото решение на Съда.

47 По-конкретно Република Полша поддържа, че като е начислила периодична имуществена санкция в размер на 1 000 000 евро на ден за периода от 15 юли до 28 октомври 2022 г., въпреки постигнатия напредък при изпълнението на временните мерки, Комисията е надхвърлила необходимото за постигане на целта за ефективност на бъдещото решение на Съда. Така дневните имуществени санкции, начислени от Комисията, придобивали характер на „полусанкция“, което противоречало на член 279 ДФЕС. Република Полша добавя, че 50 % от прихванатото вземане вече не представлява съществуващо задължение по смисъла на членове 101 и 102 от Финансовия регламент.

48 Според Република Полша по силата на определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878), с което е наложена въпросната периодична имуществена санкция, Комисията била длъжна непрекъснато да следи степента на изпълнение на временните мерки и да я взема предвид в решенията си за прихващане.

49 Комисията оспорва доводите на Република Полша.

50 С доводите си Република Полша по същество упреква Комисията, че е събрала всички суми, дължими по наложените дневни имуществени санкции за периода от 15 юли до 28 октомври 2022 г., въпреки че, както потвърждава определение от 21 април 2023 г., Комисия/Полша (Независимост и личен живот на съдиите) (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334), Република Полша до голяма степен е изпълнила със Закона от 9 юни 2022 г. временните мерки, наложени ѝ с определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593).

51 В самото начало, доколкото Република Полша се позовава на определение от 21 април 2023 г., Комисия/Полша (Независимост и личен живот на съдиите) (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334), което е постановено след обжалваните решения и следователно не е могло да бъде взето предвид при приемането им, важно е да се припомни, че искане, подадено на основание член 163 от Процедурния правилник на Съда, цели съдията по обезпечителното производство не да отмени с обратна сила определение, с което е постановена временна мярка, а само неговото изменение или отмяна, тъй като посоченият съдия може да преразгледа такова определение само за в бъдеще, в това число, ако е необходимо, като прецени отново, с оглед на обстоятелствата, съществуващи към датата на постановяване на неговото решение, фактическите и правните основания, които обосновават вероятната основателност за приемане на въпросната временна мярка (вж. определение от 19 май 2022 г., Чешка република/Полша (Рудник Туров), C-121/21 R, непубликувано, EU:C:2022:408, т. 22 и цитираната съдебна практика).

52 От това следва, че целта на искането, подадено на основание на тази разпоредба, не може да е да се поставят под въпрос вече настъпили последици от определение, с което е постановена временна мярка (определение от 19 май 2022 г., Чешка република/Полша (Рудник Туров), C-121/21 R, непубликувано, EU:C:2022:408, т. 23).

53 Както бе припомнено в точка 18 по-горе, в точка 113 от определение от 21 април 2023 г., Комисия/Полша (Независимост и личен живот на съдиите) (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334), размерът на периодичната имуществена санкция, наложена с определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878), е намален на 500 000 евро на ден за в бъдеще, от 21 април 2023 г., датата на подписване на определение Комисия/Полша (Независимост и личен живот на съдиите) (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334).

54 В случая страните признават, че определение от 21 април 2023 г., Комисия/Полша (Независимост и личен живот на съдиите) (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334), има действие ex nunc. Всъщност намаляването на периодичната имуществена санкция, наложена с определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878), има действие само за в бъдеще. Следователно това намаление се отнася само до сумите, дължими считано от 21 април 2023 г., но не и до сумите, дължими за предходния период.

55 Страните обаче спорят по въпроса за обхвата на ролята на Комисията като институция, отговорна за изпълнението на бюджета на Съюза съгласно член 317 ДФЕС, при прилагането на периодичните имуществени санкции, разпоредени на основание член 279 ДФЕС. Република Полша счита, че по силата на определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878), наложило разглежданата периодична имуществена санкция, Комисията е била длъжна да следи степента на изпълнение на временните мерки и да я взема предвид в решенията си за прихващане, докато според Комисията тя не е оправомощена едностранно да откаже да начисли дневна имуществена санкция, нито да намали нейния размер.

56 В това отношение, относно задълженията на Комисията е важно да се подчертае, че Договорът за функционирането на ЕС не установява реда и условията, при които се извършва плащането на периодичните имуществени санкции, наложени на основание член 279 ДФЕС.

57 Въпреки това, доколкото по силата на член 279 ДФЕС съдията по обезпечителното производство осъжда държава членка да заплаща на Комисията дневна имуществена санкция и доколкото по силата на член 317 ДФЕС Комисията изпълнява бюджета на Съюза, тя е длъжна да събере сумите, дължими към бюджета на Съюза в изпълнение на определението, с което се налага плащането на тази периодична имуществена санкция, в съответствие с разпоредбите на регламентите, приети по силата на член 322 ДФЕС.

58 В случая определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878), определя размера на дневната имуществена санкция, който остава непроменен до 21 април 2023 г., както и периода, през който се начислява тази периодична имуществена санкция. По-конкретно, то определя като начален момент на периодичната имуществена санкция датата на връчване на това определение, а като краен срок — датата, на която Република Полша ще изпълни всичките си задължения, произтичащи от определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593), или при липса на такова изпълнение — до датата на обявяването на съдебното решение, с което ще се сложи край на производството по дело C-204/21.

59 Така от определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878), произтича, че периодичната имуществена санкция е дължима и че следователно Комисията е длъжна да осигури събирането ѝ, докато Република Полша не изпълни изцяло задълженията, изброени в точка 1, букви а)—д) от диспозитива на определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593).

60 От друга страна от определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878), не следва, че Комисията е имала право да намали размера на дневната имуществена санкция в случай на частично изпълнение. Освен това да се признае на Комисията възможността и дори задължението да променя размера на дневната имуществена санкция в зависимост от равнището на изпълнение от страна на Република Полша на задълженията, произтичащи от определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593), би поставило под въпрос задължителната сила на определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878), с което заместник-председателят на Съда е определил, че размерът на дневната имуществена санкция е 1 000 000 евро.

61 Както бе припомнено в точка 10 по-горе, в писмото от 20 юли 2022 г. Комисията приема, че въпреки постигнатия напредък Законът от 9 юни 2022 г. не гарантира пълното изпълнение на задълженията, произтичащи от определение от 14 юли 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:593), нещо, което впрочем е потвърдено от съдията по обезпечителното производство в определение от 21 април 2023 г., Комисия/Полша (Независимост и личен живот на съдиите) (C-204/21 R-RAP, EU:C:2023:334). При липсата на констатация, че посочените по-горе задължения са изпълнени изцяло, Комисията правилно е наложила изпълнение на периодичната имуществена санкция в пълния ѝ размер за периода от 15 юли до 28 октомври 2022 г.

62 Освен това трябва да се отхвърлят и доводите на Република Полша, че изпълнението на периодичната имуществена санкция в пълния ѝ размер за периода от 15 юли до 28 октомври 2022 г. противоречи на принципите на пропорционалност и равенство пред закона. Всъщност подобен довод предполага, че Комисията е имала право да упражни контрол за пропорционалност по отношение на определение на заместник-председателя на Съда за допускане на обезпечителни мерки и да променя размера на постановената периодична имуществена санкция, като по този начин постави под въпрос задължителната сила на такова определение. Нито една разпоредба от Договора или от вторичното право обаче не може да се тълкува в смисъл, че предоставя на Комисията такова правомощие.

63 Освен това, доколкото Република Полша твърди нарушение на принципа на ефективна съдебна защита, закрепен в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, следва да се припомни, че считано от 15 юли 2022 г., датата на влизане в сила на Закона от 9 юни 2022 г., тя е разполагала със способ за защита, с който е можела да поиска от съдията по обезпечителното производство да премахне или намали дневната имуществена санкция на основание член 163 от Процедурния правилник на Съда. Тя обаче не е подала искане за отмяна или изменение на определение от 27 октомври 2021 г., Комисия/Полша (C-204/21 R, EU:C:2021:878), на основание на тази разпоредба непосредствено след влизането в сила на Закона от 9 юни 2022 г., а едва на 10 март 2023 г.

64 С оглед на изложените по-горе съображения следва да се заключи, че при разглеждането на основанията, изтъкнати от Република Полша в подкрепа на направеното при условията на евентуалност искане за частична отмяна на обжалваните решения, не се установява никакво нарушение на член 279 ДФЕС или на членове 101 и 102 във връзка с член 98 от Финансовия регламент, нито пък на принципите на пропорционалност, на равенство пред закона или на ефективна съдебна защита.

65 Поради това следва да се отхвърли както искането за частична отмяна на обжалваните решения, така и жалбите в тяхната цялост.

По съдебните разноски

66 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

67 След като Република Полша е загубила делото, тя трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори разширен състав)

реши:

1) Съединява дела T-830/22 и T-156/23 за целите на съдебното решение.

2) Отхвърля жалбите.

3) Осъжда Република Полша да заплати съдебните разноски.

Marcoulli Schwarcz Tomljenović

Valasidis Spangsberg Grønfeldt

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 5 февруари 2025 година.

Подписи